

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 286/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. T., bytom M., zastúpeného JUDr. M. Č., B., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 8/2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. T. **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2005 doručená sťažnosť JUDr. J. T., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. M. Č., B., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 8/2003.

Zo sťažnosti sťažovateľa a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 2. apríla 2002 na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy proti žalovanému S. B. (ďalej len „žalovaný“).

Keďže okresný súd do 13. júna 2005 predmetnú vec meritórne nerozhodol, sťažovateľ v tento deň zaslal jeho predsedníčke sťažnosť na prietahy v konaní. Predsedníčka okresného súdu na uvedenú sťažnosť odpovedala listom č. Spr. 2111/05 z 21. júla 2005, v ktorom konštatovala, že k prietahom v uvedenom konaní došlo.

Postupom okresného súdu v predmetnom konaní došlo podľa sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a súčasne k znemožneniu uspokojenia jeho práva na ochranu osobnosti a jeho odškodnenia formou nemajetkovej ujmy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal nález nasledujúceho znenia:

„Okresný súd v Bratislave svojím konaním vo veci 11 Ct 8/2003 porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, v spojení s čl. 6 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd priznáva pre sťažovateľa primerané finančné zadostučinenie vo výške 350 000,- Sk, a to z dôvodu, že porušiteľ (pozn., okresný súd) v primeranej lehote bez zbytočných prietahov vo veci nerozhodol a sťažovateľovo právo, vzhľadom na takýto postup, i v prípade úspešnosti v tomto konaní, by nebolo uspokojené.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namiatané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Ct 8/2003.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania) sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“) v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval tak, ako mu to umožňoval § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb. (a nepreukázal tiež, že by si práva, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, chránil prípadne iným spôsobom) v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení sťažnosť z 13. júna 2005 (v konaní, ktoré začalo 2. apríla 2002) doručení okresnému súdu v ten istý deň. Okresný súd odpovedal na uvedenú sťažnosť sťažovateľa podaním č. Spr. 2111/05 z 21. júla 2005, v ktorom uznal vznik zbytočných prietáhov v predmetnom konaní a súčasne uviedol, že priebeh tohto konania bude pravidelne sledovaný za účelom zabezpečenia nápravy, resp. konania bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ vzápätí po doručení odpovede okresného súdu 12. augusta 2005 podal sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že podanie sťažnosti v tak krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietáhom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05).

Sťažovateľ taktiež ústavnému súdu nepreukázal, že by si v sťažnosti práva, ktorých porušenie namieta, v priebehu uvedeného konania chránil iným spôsobom, resp. inými právnymi prostriedkami a ani netvrdil, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré

mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2005